

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

oplevelse, at vi havde en diskussion ved andenbehandlingen, hvor der var en række partier, som vel nærmest tilkendegav mest at være imod, og hvor jeg ved førstebehandlingen sagde: Må jeg ikke oversende nogle oplysninger til udvalget, som jeg tror vil påvirke partierne og ordførerne.

Og der er det jo i politik en stor glæde at opleve, at kendsgerninger som dem, der har været forelagt udvalget, har påvirket, og at det er et enigt udvalg, der indstiller forslaget til vedtagelse. Det vil jeg gerne takke for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 123: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Variabel forrentning ved ikke rettidig betaling og ansættelsesændringer, rente ved indbetaling af foreløbig skat efter indkomstårets udløb samt ændring af procenttillæg og procentgodtgørelse for personer og selskaber m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 3/12 99. Første behandling 7/12 99.
Betænkning 10/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Kjær (DF):

Ved førstebehandlingen udtrykte Dansk Folkeparti stor betænkelighed ved forslaget. Efter imidlertid at have modtaget en oversigt over frivillige indbetalinger og det mønster, der tegner sig heri, er det imidlertid klart, at en del skatteydere nærmest har spekuleret i den rentefri periode og for meget store enkeltbeløb.

Dansk Folkeparti vil derfor ved tredjebehandling stemme for lovforslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt lige gøre en bemærkning ved dette lovforslag, fordi jeg synes, det har været en god

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om servicejob. (Forsøgsordning med tilskud til servicejob i den offentlige sektor).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 3/12 99. Første behandling 7/12 99.
Betænkning 13/12 99).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hvad vi i De Konservative Folkeparti mener om servicejobordningen, gav vi udtryk for ved førstebehandlingen, og det er der ikke nogen grund til at gentage her.

Men når jeg alligevel har bedt om ordet, er det for at kommentere et af ministerens ændringsforslag, nemlig ændringsforslag nr. 2, hvorefter loven ikke finder anvendelse i forhold til offentlige virksomheder.

Dette ændringsforslag er jo kommet til verden, efter at vi har forsket i, hvad Konkurrencestyrelsen egentlig mente om servicejobordningen, og hvad man mente om muligheden for at anvende servicejobordningen bl.a. inden for trafikområdet, generelt inden for offentlige virksomheder.

Vi er naturligvis godt tilfredse med, at hovedreglen nu bliver, at loven ikke finder anvendelse for offentlige virksomheder. Som Konkurrencestyrelsen klart har givet udtryk for, ville det give en helt uoverskuelig situation, hvor det i praksis ville være umuligt at undgå, at den konkurrencefordel, som den offentlige virksomhed vil få i kraft af tilskuddet på de 100.000 kr., ikke på en eller anden måde kom til at spille ind i konkurrenceforholdene.

Derfor vil jeg godt spørge arbejdsministeren, hvorfor arbejdsministeren i ændringsforslaget laver en tilføjelse om, at man alligevel under visse forudsætninger kan anvende servicejobordningen inden for offentlige virksomheder. Ministeren har muligvis til hensigt at udarbejde nogle regler for, hvordan man så skal forholde sig, og hvordan man skal forholde sig i henhold til EF-Traktatens artikler 87 og 88.

Jeg må erkende, at jeg ikke har fantasi til at forestille mig, hvordan man kan give servicejobtilskud til offentlige virksomheder uden at komme i konflikt med EF-Traktatens artikler 87 og 88, sådan som Konkurrencestyrelsen har påvist, og jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, i hvilke situationer man kan forestille sig, at ministeren alligevel vil åbne adgang med hensyn til tilskud til offentlige virksomheder.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er til dels en kommentar til hr. Knud Erik Kirkegaard.

Jeg forstår ikke, at Det Konservative Folkeparti er imod lovforslaget, efter at det blev udvidet. I starten af forhandlingsfasen var man jo tilhænger af forslaget eller gav udtryk for, at man var positiv over for det. Nu har man så udvidet ordningen, og så er De Konservative pludselig imod – men ikke imod, at man udvi-

der ordningen. Det er ikke det, man argumenter mod, men det, at man nu også kan bruge ordningen inden for offentlige virksomheder.

Konkurrencestyrelsen har påvist nogle problemer i forholdet til EU, som vi forhåbentlig får afklaret i de konkrete situationer. Det er jo ikke sådan, at vi ikke ønsker at få serviceloven bredt så meget ud som overhovedet muligt, tværtimod er det dét, der er sigtet. Men det skal jo gøres på en sådan måde, at vi ikke spænder ben for os selv, så derfor ønsker vi selvfølgelig også at få de offentlige virksomheder omfattet af loven i den udstrækning, det kan gøres uden at komme i strid med EU-retten.

Derfor kunne jeg følge op på spørgsmålet fra hr. Knud Erik Kirkegaard og spørge ministeren, om han ikke selv kan forestille sig situationer, hvor offentlige virksomheder kan blive omfattet af servicejobordningen.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Der er jo ikke noget at sige til, at hr. Ole Sohn får et nostalgisk juleglimt i øjet ved tanken om servicejobordningen. Det var jo et nogenlunde tilsvarende system, man anvendte i det gamle DDR.

Men mit spørgsmål til hr. Ole Sohn er: I hvilke situationer kan hr. Ole Sohn forestille sig, at man kan anvende servicejobordningen i offentlige virksomheder uden at komme i konflikt med de synspunkter, som Konkurrencestyrelsen har givet udtryk for?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu skal man jo passe på, hvad man siger.

Jeg kan levende forestille mig, at man i stort set alle offentlige virksomheder kan gøre brug af servicejobordningerne. Men jeg synes, det ville være mest rimeligt, at vi i lyset af Konkurrencestyrelsens udmeldinger får indhentet konkrete vurderinger, tager forhandlinger med de enkelte offentlige virksomheder og får deres forslag til, hvordan de kan gøre brug af servicejobordningen, og vurderer dem i forhold til Konkurrencestyrelsens udtalelser. Jeg har fuld tillid til, at ministeriet har det samme sigte, nemlig at vi får den bredest mulige virkning af servicejobordningen, så offentlige virksomheder også i vid udstrækning kan gøre brug af den.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Når det er så vigtigt at sikre, at servicejobordningen også kan omfatte de offentlige virksomheder, er det jo netop, fordi der her findes specielt den type arbejde, som kan varetages af ikkefaglært arbejdskraft, og det er lige præcis dér, der specielt er brug for, at der er åbnet mulighed for servicejob.

Men det skal selvfølgelig ske i overensstemmelse med de muligheder, der er efter de regler, som Konkurrencestyrelsen har givet, og det er et spørgsmål om, hvorvidt der er udlicitering på området, altså hvorvidt der er offentlig service i konkurrence med andet. Hvis det er tilfældet, må man naturligvis finde nogle måder, hvorpå man kan neutralisere en sådan servicejobordning.

Jeg kan godt forstå, at der kan være en fantasibegrænsning hos hr. Knud Erik Kirkegaard, men der er ingen tvivl om, at der er rige muligheder for at lave servicejob inden for området offentlig virksomhed.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Nu skal jeg ikke kommentere hr. Knud Erik Kirkegaards fantasier, for det kunne vi jo få en lang diskussion ud af. Men jeg vil blot sige, at vi i Socialdemokratiet selvfølgelig ser ændringsforslaget som et udtryk for, at loven naturligvis skal indrettes på en sådan måde, at den kan anvendes i videst mulig udstrækning og selvfølgelig inden for de gældende regler.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal tilkendegive over for hr. Knud Erik Kirkegaard, at jeg er meget positiv over for, at ordningen bliver så bredt dækkende, som det er muligt efter EF-Traktatens statsstøtteregele, så ordningen også kan anvendes af offentlige virksomheder, der er interesserede heri. Men jeg vil også godt understrege, at det i alle tilfælde vil være nødvendigt at foretage en konkret vurdering af, om den enkelte interesserede offentlige virksomhed vil kunne opnå en konkurrencemæssig fordel ved at få bevilget tilskud, og det er min vurdering, at det i sagens natur ikke på forhånd er muligt at fastsætte generelle afgrænsningskriterier eller retningslinjer for, hvil-

ke virksomhedsområder der kan benytte sig af ordningen. Tættere kan jeg ikke komme på en besvarelse af hr. Knud Erik Kirkegaards spørgsmål i dag. Det vil bero på den konkrete situation og en konkret vurdering.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kan konstatere, at det ikke kun var min fantasi, der var begrænset. Ingen af ordførerne og heller ikke arbejdsministeren har kunnet angive konkrete eksempler på, hvordan dette her skulle kunne lade sig gøre i praksis.

Må jeg afslutningsvis citere, hvad det er, Konkurrencestyrelsen siger – bare for god ordens skyld:

»Det er imidlertid vanskeligt at se, hvorledes virksomheder kan undgå at opnå en konkurrencefordel. Selv om tilskuddet ikke må indregnes i virksomhedens prisfastsættelse, er Konkurrencestyrelsen i sit høringssvar gået ud fra, at det under alle omstændigheder vil tilfalde virksomheden, og medmindre tilskuddet på en for alle gennemskuelig måde kanaliseres hen til områder, der ikke er undergivet konkurrence, vil virksomheden således sandsynligvis opnå en konkurrencemæssig fordel.«

Så klart et sprog taler man i Konkurrencestyrelsen, og det vil, hvis man skal henholde sig til det, være praktisk taget umuligt at anvende ordningen inden for offentlige virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslagene nr. 1-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om arbejds-markedsuddannelser. (Godkendelse af uddannelsesplaner, indførelse af maksimale driftstilskud og genindførelse af certifikatbetaling).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 3/12 99. Første behandling 7/12 99.
Betænkning 8/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af retsafgiftsloven og pasloven. (Forhøjelse af afgiften for borgerlige domssager og af betalingen for udstedelse af pas til voksne).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 3/12 99. Første behandling 7/12 99.
Betænkning 9/12 99).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Det lovforslag, der ligger her, lægger op til en stor stigning af pasafgiften, og størst for de fattigste.

Det er Enhedslistens opfattelse, at pas principielt burde være gratis. Man skal ikke lægge skat på, at folk har mulighed for at rejse til udlandet, det bør være en del af statsborgerskabet. Vi erkender selvfølgelig, at det kan være nødvendigt med afgifter i forskellige sammenhænge, men så må man selvfølgelig indrette de afgifter, så man i videst muligt omfang undgår en social slagside, og det er derfor, vi har stillet ændringsforslag om, at folk med lavere indkomster end den højeste dagpengesats fritages for stigningen.

Det er jo et relativt simpelt forslag, og derfor er det mærkværdigt at opleve, at Venstre og De Konservative, som ellers taler meget om, at de vil forhindre afgiftsstigninger, ikke vil være med til at støtte forslaget. Det er jo mærkeligt, men der er åbenbart megen retorik fra den kant.

Man kan også undre sig over, at SF ikke vil støtte ændringsforslaget, for SF plejer jo at tale meget om, at de støtter de svagest stillede osv. Men et forslag om at begrænse afgifterne for lige præcis dem, som har mindst, vil man altså ikke være med til. Det beklager vi, men vi vil komme tilbage med forslaget en anden gang.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Blot for at sætte ændringsforslaget ind i de rette dimensioner: Det drejer sig om en afgiftsforhøjelse på 200 kr., der skal betales én gang hvert 10. år.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det er en afgiftsforhøjelse på 50 pct., så vidt jeg lige kan regne ud, og hvis man bruger den metode generelt, kan det jo godt gå.

Men det, der er det interessante, er, hvad forhøjelsen skal bruges til at finansiere, og her er det jo meget interessant at konstatere, at det var noget, der indgik i det politiforlig, som blev forhandlet færdig før jul. Det er jo ikke noget, der kommer til behandling her, men vi kan også konstatere, at det, der var begrundelsen for, at afgiften skulle stige, nemlig politiforliget, blev pengene overhovedet ikke brugt til. Så det er en